

домашнім насильством Департамент поліції Ванкувера створив підрозділ по боротьбі з домашнім насильством та злочинними домаганнями (ПБДНЗД.), який складається з чотирьох спеціальних підрозділів: з домашнього насильства, зі злочинних домагань, з оцінки загроз та з неправомірного поведіння зі старшими. З 1997 року ПБДНЗД співпрацює з Сімейними службами Великого Ванкувера (ССВВ), забезпечуючи спільне реагування на випадки домашнього насильства в громаді. Метою програм є покращення безпеки жертв та їх сімей та підвищення відповідальності правопорушників. Насильство у відносинах має відмітну динаміку, яка не зустрічається в інших насильницьких злочинах і часто поступово зростає, або погіршується, якщо людина припиняє стосунки. Зазвичай між партнерами у відносинах існує дисбаланс сили. Департамент поліції Ванкувера (ДПВ) прийняв до уваги настанови Управління генеральної прокуратури для поліції та державних прокурорів у стратегії «Насильство проти жінок у стосунках» (НПЖУС).

Основні моменти цих настанов такі:

- всі випадки насильства в сім'ї мають ретельно розслідуватися
- якщо є достатньо доказів для підтвердження арешту та звинувачення, працівники поліції зроблять це
- поліцейські здійснять арешт, коли слідство відкриває кримінальну справу (з акцентом на безпеку жертви)
- поліцейським рекомендується шукати подальші настанови/роз'яснення від ПБНКЗ, коли це необхідно.

ПБНКЗ також забезпечує освіту та навчання членів ДПВ та громадськості.

Науковий керівник О. В. Олішевський

УДК 343.9:343.226

ЕДУАРД ОЛЕКСАНДРОВИЧ МУЗИЧУК

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО

Домашнє насильство – одна з найпоширеніших форм насильства, з якою щодня зіштовхуються працівники поліції. Поліція, будучи передовим соціальним закладом для вирішення випадків домашнього насильства, відіграє важливу роль у наданні допомоги жертвам домашнього насильства. Поліція не лише представляє державну політику, але й виступає важливою ланкою як у процесі переслідування, так і у наданні послуг потерпілим у громаді. Таким чином, як «воротарі»

системи кримінальної юстиції, поліція відіграє важливу роль у формуванні початкового досвіду жертв.

На думку більшості джерел домашнє насильство – це насильство в домашніх умовах, наприклад, у шлюбі чи спільному проживанні. Домашнє насильство може бути використане як синонім інтимного насильства з боку партнера, яке вчиняється подружжям або партнером в інтимних стосунках проти іншого подружжя або партнера. Це може відбуватися в гетеросексуальних або одностатевих відносинах або між колишніми подружжям або партнерами. У широкому розумінні домашнє насильство може також включати насильство над дітьми, батьками чи людьми похилого віку. Воно приймає ряд форм, включаючи фізичну, словесну, емоційну, економічну, релігійну, репродуктивну та сексуальну. Вони можуть варіюватися від тонких, примусових форм до подружнього зґвалтування та жорстокого фізичного насильства. Зловживання можуть бути придушенням, побиттями, каліцтвом жіночих статевих органів тощо. Домашні вбивства включають побиття камінням, спалення наречених, вбивства з честі та смерть приданого.

Здебільшого жертвами домашнього насильства, як правило, є жінки. Жінки, як правило, зазнають більш важких форм насильства. Вони також більше, ніж чоловіки, застосовують інтимне насильство партнерів для самозахисту. У деяких країнах домашнє насильство часто розглядають як виправдане, особливо у випадках на зраду жінки, і це дозволено законодавчо. Дослідженнями встановлено, що існує пряма та значна залежність між рівнем гендерної рівності в країні та рівнем домашнього насильства. Це означає, що в країнах із меншою гендерною рівністю спостерігається більш високий рівень домашнього насильства. Домашнє насильство належить до числа найменш зафіксованих злочинів у всьому світі як для чоловіків, так і для жінок. Чоловіки, які стали жертвами домашнього насильства, зіткаються з підвищеною ймовірністю бути поміченими медичними працівниками. Домашнє насильство часто виникає, коли кривдник вважає, що зловживання є прийнятним, виправданим або не буде зафіксоване. Це може спричинити міжгенераційний цикл жорстокого поводження з дітьми та іншими членами сім'ї, які можуть вважати, що таке насильство є прийнятним або поблажливим. Багато людей не визнають себе насильниками чи жертвами. Це тому, що вони можуть розцінювати свій досвід як сімейні конфлікти, які вийшли з-під контролю. Поінформованість, сприйняття, визначення та документування домашнього насильства значною мірою відрізняється в різних країнах.

Домашнє насильство часто трапляється в умовах примусового або дитячого шлюбу. У жорстоких стосунках може виникнути цикл

зловживань, під час якого напруга зростає і вчиняється акт насильства з подальшим періодом спокою. Жертви домашнього насильства можуть потрапити в пастку в насильницьких ситуаціях в сім'ї через ізоляцію, владу та контроль. Ці травматичні ситуації відбуваються через зв'язок з кривдником, культурне сприйняття, відсутність фінансових ресурсів, страх, сором або захист дітей. Внаслідок зловживань жертви можуть зазнати фізичних вад, неврегульованої агресії, проблем зі здоров'ям, психічних захворювань, обмежених фінансів та поганої здатності створювати здорові стосунки. Діти, які живуть в домі де є насильство, часто демонструють психологічні проблеми з раннього віку.

Науковий керівник Т. М. Кальченко

УДК 343.9:343.226

ОЛЬГА АНАТОЛІЇВНА НАЗАРУК

Харківський національний університет внутрішніх справ

НАСИЛЬСТВО У СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ АМЕРИКИ

Насильством у США вважаються вбивства, зґвалтування та сексуальний напад, пограбування та розбій. Протягом останніх двох десятиліть насильство у США зменшилось, однак кількість зареєстрованих насильницьких злочинів за останні кілька років незначно зросла. Серед різних видів насильницьких злочинів, про які повідомляється у Сполучених Штатах, найпоширенішими є напади.

Насильство – це проблема охорони здоров'я, яку можна зрозуміти та змінити. Дослідження за останні 2 десятиліття показали, що насильство можна запобігти, а в деяких випадках програми профілактики є більш економічно ефективними, ніж інші варіанти політики, такі як ув'язнення.

Сполучені Штати зробили великий внесок у запобіганні насильству. Нова ініціатива Всесвітньої організації охорони здоров'я надає можливість США працювати з іншими країнами, щоб знайти економічно ефективні способи запобігання насильству та зменшити його величезні витрати.

Насильство є серйозною проблемою в США. Від немовлят до людей похилого віку воно впливає на людей на всіх етапах життя. У 2017 році понад 19 000 людей стали жертвами вбивств, а понад 1,7 мільйона проходили лікування у відділеннях швидкої допомоги лікарні за травми, пов'язані з нападом. Багато людей переживають насильство і мають постійні фізичні та емоційні шрами. Насильство також псує громади, знижуючи продуктивність праці, зменшуючи цінності власності та порушуючи соціальні послуги.